

Til minnst

Ein vinur skrifar nakrar reglur til eina móður og ein faðirsum syrgja yfir mista barnið sítt

Sonur mín eg elski teg, spyrji hví eg skuldi missa teg. Fagra smílið um tín munn, gav mér styrk og lætti mér um stund. Í huga havi eg, öll minnini um teg. Í stillheit gráti eg nú um teg.

Vársins rósa fólga er, sum tá vetur fjalir flötur her. Veit eg aldrin síggja skal, vin mín koma glaður ímóti mér, og altíð fari eg, at sakna ein vin sum teg. Nú ævinleika tók teg sín veg.

Lagnan førir meg sín veg, fari fram í lívi uttan teg. Okkar látur vekir meg, tá á nátt eg droymi, minnst teg.

Nú stilli ræður her, sól tín slókna er. Tín látur tagnaður er nú her.

Lívið tyngir sorg mér ber, sker í sál, tó lív mitt fram á fer. Aldan eigur enn sín dal, sum brýtir títt á kalda hav, men soleiðis tað er, Várharra lagnu ger. Tað skilir ongi frændi her.

Tíðin tekir tað sum her, tyngir, særir, hjarta tungt mitt ger. Takki fyri minnini, ja alt sum eg eigi eftir teg. Oh vinur, sonur mín, eitt síðsta farvæl til tín. Nú sól tín fór um havsins sýn.

Jóannes Joensen

Nicolina Jensen Beder

Grindahvalur útdeyður um 50 ár

Sjálvdan havi eg verið meira samsint í nøkrum enn í hesum, ið Jákup Petersen greiðir frá. Í mong ár havi eg hugsað um hesa ómetaliga dálking, ið fram er farin í Føroyum í minari tíð. Borðin í heim á Strondum 1928, tá ið nógv børn vóru í hvørjum húsið. Eingir barnagarðar, men mammurnar vóru heima. Vit spældu nógv úti og ofta niðri í fjørðuni, tá ið vit gjørdust størri. Tá ið tíðini fingur børn hvørki slíkk ella sodavatn.

Tá ið vit spældu í fjørðuni, jaglaðu vit tang. Vit tóku eitt tarablað, royttu bløðini burtur og jaglaðu miðstreingin. Tað hevði eg neyvan bjóða nøkrum í dag.

Í hvørjum húsið stóð náttpottur undir seingini. Hvønn morgun varð potturin tømdur í eina tunnu, sum antin stóð úti ella inni í kjallaranum. Náttpotturin var vaskaður, skolaður og settur undir aftur seingina. Nátt húsið vóru oftast undir

úttrappuni ella í kjallaranum. Hvørt hús hevði køst. Tá ið spannin skuldi tømast, fór innihaldið í køstin, somuleiðis tá ið sópað var undan kúnni ella seyði, ið stóð inni um veturin. Tað, sum fór í køstin, varð um várið borðið út í veltu ella í bøl.

Landið, ið stóð í tunnuni varð eisini nýtt til ymiskt, sum tildømis at vaskað ullina við, til plantulit, og tað vóru tey, ið vaskaðu sær hárið í landi, tí hetta skuldi vera sera gott fyri hárið og geva tí serligan glans. Eg royndi tað einaferð, men tað bleiv bert til tað einu ferðuna, vegna luktin.

Tá ið kríggjð var av og nýggjari tíðir komu, vóru pottarnir og nátt húsin skift út við VC, ið skolaði alt út á sjógv, og flestu fólk fingur sær vaskimaskinu. Við hesum broytinginum kom eisini nakað heilt annað inn. Vit vórðu undirdýkt við reklamum um ymisk vaskievni, ið øll skuldu vera

tey bestu, tað verði seg til klæðnavask ella VC-reins. Hvat ið hesi vaskievni vóru samansett av, er ilt at meta um. Nú varð alt skolað út á sjógv. Eg, sum flest onnur, royndi mong ymisk vaskievni.

Sjálvt havi eg gjørt nógv ar ymiskar royndir við føroyskari ull, so sum at spinna, binda, veva og lita. Fyrst í áttatiárinum fór eg at royna meg í garving, tað gekk eisini væl, inntil eg fór í holt við eitt hvítt veðraskinn. Veðraskinnið var vakurt, tá ið tað var turt. Eg mýkti og pussaði. Tað sá gott út á síðunum, men sjálv miðan á skinninum - ryggurin, var ov feitur. Eg tosaði tá við Vilhelm Nielsen í Sandavági og spurdi um ráð, hann svaraði mér aftur, at hann helst ikki garvaði veðraskinn, tí tey høvdu ov nógv fíti í rygginum, men seldi tey av landinum. So lá skinnið og bíðaði eina tíð. Tá fekk eg tað góða hugskot

at royna vaskievnið "Biotex Hvidvask". Eg hevði fløtt vatn, koyrdi nakað av pulveri í og læt skinnið liggja eina løtu í vaskinum. Tá ið eg so skuldi fara at taka skinnið upp aftur, gjørdist eg rættiliga kløkk. Skinnið var totalt uppløyst, lá sum tjúkk súpan, bert ein snøkil av hálsinum var eftir.

Dagin eftir typtist vaskið í køkinum, eg ringdi tá til "Demich" og spurdi, um teir høvdu vilja hjálpt mér við vaskinum, svarið, ið eg fekk, var "keyp ein pakka av Biotex, koyr nakað í vaskið í kvøld, so man fara at hjálpa. Av góðum royndum tók eg teir upp á orðið og væl gekk.

Tá ið eg hevði lisið greinina hjá Jákupi Petersen, kom eg at hugsa um sildina á Skálafjørðinum, okkara fasta føði í uppvøkstrinum, bæði summar og vetur. Gudarnir viti, hvussu rein hon er í dag?

TASTE IS KING

SOFT ICE
7 kr.
Við sós: 9 kr.

NÝTT!

CHILL OUT
WITH A COLD ONE